

vede op, vilde indgaa disse Overenskomster, saa at de vare endelige og bindende, og paa den Konto afholde Udgifterne uden nogen som helst anden Hjæmmel. Jeg kan ikke nægte, at jeg stusede ved en saadan Tanke, og det gjorde vist mange med mig, for ingen af os havde vist tænkt, at Ministeren vilde gaa den Vej, tværtimod, han plejer at være loyal, og han er saa gammel Parlamentariker, at han paa dette Omraade fuldt vel ved Besked. Jeg spurgte mig selv: Hvad er det, man vil med denne Sag? Hvad vil man opnaa derved? Jeg kunde nok forstaa, at man vilde have en offentlig Diskussion om denne Sag, og jeg forstod ogsaa, at man vilde have den her. Men i Gaar kom der saa en Forklaring, som jeg synes var acceptabel.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) proklamerede i Gaar en Sejr, som de Radikale havde vundet. Der staar i Fortrykket i Dag ganske vist ikke det, jeg mente at høre i Gaar. Her nøjes det ærede Medlem med at tale om den Sejr, de Radikale havde vundet. Det forekommer mig, at han sagde: En Sejr, som alligevel var det store Arbejde værd, vi have gjort for denne Sag. Men maaske er det noget, jeg af mig selv føjede til. Men lad det være, som det være vil, Sejren er der, det ærede Medlems Ord, og den optager 4 Linier. Saa gik der et Lys op for mig. Sagen er nemlig, at det lige siden Valgene i Maj Maaned i Foraaret har været en sløj Tid for de Radikale, og det har præget Forhandlingerne i Sommer, hvad der ikke var saa underligt. Naar der har været afholdt Valg i Maj Maaned, er der ikke synderligt Liv i den politiske Diskussion i de efterfølgende Maaneder, selv om der ogsaa har været en ekstraordinær Samling i samme Tidsrum. Ogsaa Forhandlingerne her paa Rigsdagen i denne Samling have haft et Præg, vi ikke have kendt i mange Aar. Man har ikke her slaedes efter Noder, man har ikke sagt hinanden saa mange kønne Ting, som man mente nogenlunde at kunne overkomme, i hvert Fald ikke nær i det Omfang, som man tidligere har gjort det. Der har været en forklarlig Mathed hos det ærede Medlems Parti. Nu trænge de til noget at stramme sig op paa, de trænge til at kunne konstatere, at nu have de vundet en stor Sejr. Der var Fare, men vi stod som de faste Mænd i Kampen, og vi vandt, vi slog det farlige, som stod foran os, til Jorden. Det var det, der laa bagved. Der maatte en saadan Sejr til, men for at kunne vinde Sejr maa man have noget at bekæmpe.

Det ærede Medlem fra Ringsted, der har haft Ordet ogsaa i Dag, hævdede, hvad jeg nævnede, at det var galt med den konstitutionelle Hjæmmel for Garnisonsudgifterne. Det var Opdagelsen, og saa lagde man en Grundvold af de 8½ Mill. Kr. Nu vil jeg her gøre en Bemærkning om de 8½ Mill. Kr. Jeg har lagt Mærke til, at baade forleden og ogsaa i Dag omtalte det ærede Medlem fra Ringsted — jeg vil antage, det var ikke just med Hensigt — disse 8½ Mill. Kr. som stammende fra Flytningen af Garnisonerne. Det kan det ærede Medlem ikke mene. Jeg tror, det er blot nogle Ord, der ere faldne ham i Munden. Det er nemlig ikke Flytningen af de 3 Garnisoner fra Helsingør, Nyborg og Fredericia, der koster disse 608,000 Kr. om Aaret. Det vilde ikke en Gang koste Halvdelen. Men det er den større Mængde Militær, der nu skal garnisoneres, den er mere end dobbelt saa stor som disse Garnisoners tidligere Styrke, idet Udskrivningen af Mandskab jo er forøget betydeligt. Hæren er jo forøget stærkt, særlig Fodfolket. Jeg nævner blot dette for at korrigere.

I Bladenes Overskrifter lagde man denne Grundvold af de 8½ Mill. Det var noget, der kunde tiltrække sig Opmærksomheden. Og paa den opførte man saa Bygningen. Man fandt ud, at den højtærede Minister havde lagt noget andet ind i den paagældende Skrivelse af 10. December, end han havde Ret til. Man insinuerede, at denne Skrivelse var affattet saaledes, at man derigennem blev snigløben i Finansudvalget. Ja, det ærede Medlem maa undskylde, at jeg bruger dette Udtryk. Forleden Dag talte han selv om, at han til en Tid troede, at han var overlistet. Det forudsætter jo, at det ærede Medlem mener, at der var nogen, der vilde overliste ham, og ved Siden deraf ogsaa erkender, at det kunde hælde, at han blev overlistet. Og saa byggede man videre derpaa. Det skulde jo tage sig ud som noget forfærdeligt. Det var egentlig en Vejrmølle, man byggede — de Herrer kende jo, hvad det er at bygge Vejrmøller —, og paa Vingerne aftrykte man Estrups og Bismarcks Navne, noget, der skulde rigtigt falde i Øjnene. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg gaar ud fra, at det var Hensigten med at stille en saadan Bygning op, at det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) som Mindretalsordfører kunde have noget at øve sine Kræfter paa. Og saa kom jo Slaget. I Gaar stod det. I Forgaars var det ærede Medlem ikke rigtig